

Το ωραιότερο και δυσκολότερο αγωνισμα: «Ποιος είμαι;»

«Είμαστε νέοι και επομένως άπειροι. Το ξέρουμε. Όμως

είμαστε άνθρωποι σκεπτόμενοι, προσωπικότητες, εικόνες του Θεού. Μη μας απαγορεύετε τελείως να σκεφτόμαστε και να εκφέρουμε τη γνώμη μας. Ίσως από τις σκέψεις και τις προτάσεις μας να είναι και κάτι σωστό και να σας βοηθήσει στις αποφάσεις και στις ενέργειες σας. Κάποιος έλεγε: «Για ζητήματα που σε απασχολούν, συμβουλέψου ακόμη και ένα μικρό παιδί, μπορεί ν' ακούσεις μια γνώμη φωτεινή». Μα κι αν τίποτε το σωστό δεν πούμε, το γεγονός και μόνο ότι ενδιαφερόμαστε και προσπαθούμε να συλλάβουμε τα προβλήματα της οικογένειάς μας πρέπει να σας συγκινεί. Μην απορρίπτετε λοιπόν εκ των προτέρων τις προτάσεις μας και μη μας προσβάλλετε πως δεν ξέρουμε τίποτα. Και σεις κάποτε δεν ξέρατε τίποτα» (Κλαρίς, 16 χρόνων). Είναι γνωστό και έχει γίνει αντικείμενο πολλής συζήτησης το φαινόμενο της σύγχυσης του εφήβου όταν αυτός καλείται να δώσει απαντήσεις σε ερωτήματα του τύπου «ποιός είμαι;» ή «τι θέλω να είμαι;» ([περισσότερα...](#))